

# Wycieczka seniorów po Ziemi Lubuskiej

Autor: Jolanta Dach

Zakończyła się kolejna wycieczka organizowana przez Polski Komitet Pomocy Społecznej oraz Związek Emerytów i Rencistów w Rymaniu. Tradycyjnie już stały się te wyjazdy, zresztą lubiane ogromnie przez emerytów. Na przełomie marca i kwietnia, nasi seniorzy byli na wycieczce w Wilnie. Obecnie pojechali znacznie bliżej, ponieważ zwiedzali miejscowości leżące w zachodniej części Polski tj. od Stargardu Szczecińskiego poprzez Gorzów Wielkopolski, Łębiechów, Zieloną Górę aż do Łagania. Wszyscy zgodnie ocenili, że wycieczka ta była bardzo interesująca i ciekawa. Całkowicie była przygotowana, jak zawsze doskonale, przez pracowników Gminy Rymań, panią Aldonę Wiśniewską oraz pana Krzysztofa Bujaka. Ogromny wkład pracy w organizację wycieczki mieli też członkowie Klubu Seniora "Pod Aniołami".

Gdzie byliśmy i co widzieliśmy? O tym poniżej:

1. Stargard Szczeciński Zwiedzaliśmy tam kościół Najświętszej Marii Panny Królowej Łęgi, którego budowa została rozpoczęta już w 1295 roku. Jego potężna, monumentalna wręcz bryła widoczna jest ze wszystkich dróg prowadzących do miasta na długo, zanim pojawią się inne obiekty zabudowy miejskiej. Powszechne uznanie dla piękna jej form wyraża się w potocznym określeniu mianem katedry, choć od początku swego istnienia była świątynią parafialną. Kościół ten jest jednym z najstarszych i najwspanialszych gotyckich świątyni Pomorza Zachodniego. Istnieje ponad 700 lat w formie ceglanej, trzynawowej bazyliki z prezbiterium otoczonym obejściem i wieżami kaplic oraz dwoma wieżami przy fasadzie zachodniej. Artystyczna ranga architektury kościoła, zaliczanego do wybitniejszych przykładów późnośredniowiecznego budownictwa sakralnego, wykracza poza granice regionu, stanowiąc dzieło wpisane na listę europejskiego dziedzictwa kulturowego. Przewodnik oprowadzający nas po kościele, opowiada bardzo szczegółowo i ciekawie o całym wystroju wnętrza kościoła oraz o jego historii.

2. Ogród dendrologiczny Przelewice (koło Pyrzyc). Po wejściu na teren ogrodów, naszych wycieczkowiczów, przywitał piękny paw, który jakby pozował do zdjęć. W 1814 roku ówczesny właściciel Przelewic, August Heinrich von Borgstede, zmodernizował swój majątek, zlecając wybudowanie pałacu i założenie parku. Kolejni właściciele Przelewic park kilkakrotnie przebudowywali. Jednak największy jego rozkwit nastąpił od 1922, kiedy to majątek przelewicki, kupił Conrad von Borsig, członek Niemieckiego Towarzystwa Dendrologicznego, który - zachowując niezmienny układ części południowej - całkowicie przebudował ok. 20 ha parku nadając mu charakter naturalistycznego ogrodu eksperymentalnego.

W latach 1945-1992, Przelewice jako własność państwa administrowane były przez różne instytucje, a głównie przez PGR. W 1976 roku park został wpisany do rejestru zabytków. Niestety, administracja tego terenu przez PGR doprowadziła do znacznych zaniedbań. Dopiero od 1992 roku Ogród Dendrologiczny przejął Gmina Przelewice. Kolejno przekształcano poszczególne rejon ogrodu, prowadząc nowe nasadzenia oraz porządkując stare. Utworzono w ten sposób różne tematycznie części ogrodu. Dziś ten teren udostępniony jest turystom i jest na nim co oglądać. Teren ogrodu dendrologicznego obejmuje ponad 30 ha i uczestnicy naszej wycieczki musieli się tam sporo nachodzić, jednak było warto. Oglądaliśmy też nowo otwartą oranżerię, w której wśród pięknego ptaków i szumu wody podziwiał można rośliny typowe dla klimatu śródziemnomorskiego. Pod szklanym dachem zgromadzono wiele ciekawostek botanicznych, takich jak: pistacje, akanty, wawrzyny, zimozielone dęby, a także przepiękne, owocujące oliwki oraz wiele innych.

3. Sanktuarium Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej w Rokitnie. Zmęczeni całonocnym wędrowaniem, w godzinach popołudniowych pierwszego dnia naszej wycieczki dotarliśmy do Rokitna. Noclegi mieliśmy przygotowane w Domu Pielgrzyma. Pokoje były kilkusobowe, z łazienkami, ładnie urządzone i wygodne. Po obiadokolacji, spotkaliśmy się z księdzem proboszczem parafii J. Tomiakiem, który opowiadał nam o historii sanktuarium i o obrazie Matki Boskiej Rokitniańskiej. Bazylika mniejsza pw. Matki Bożej Rokitniańskiej posiada wnętrze rokokowe, zbudowana została w latach 1740-1762. Na centralnym miejscu ołtarza znajduje się Cudowny Obraz Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej. Namalowany został w I połowie XVI w. przez nieznanego artystę, przypuszczalnie ze szkoły niderlandzkiej. Charakterystycznym elementem dzieła jest odsłonięte ucho Madonny, stało się tytułem Obrazu.

PóŃniej uczestniczyliŃmy w mszy ŃwiĄtej. Msza ta byŃa m.in. poŃwiĄcona 11 kapŃanom obchodzĄcych jubileusz 45-lecia ŃwiĄceŃ kapŃaŃskich, którzy do dziŃ posŃugujĄ w archidiecezji szczeciŃsko - kamieŃskiej oraz diecezji koszaliŃsko - koŃobrzeskiej i zielonogórsko &ndash; gorzowskiej. Wieczorem siedzieliŃmy przy grillu i pieczonych kieŃbaskach. ByŃy wspŃlne taŃce i Ńpiewy. NastĄpnego dnia, w godzinach wieczornych, uczestniczyliŃmy w Drodze KrzyŃowej znajdujĄcej siĄ w okolicy Sanktuarium. CaŃoŃŃ miaŃa 4,5 km dŃugoŃci. Poszczególne stacje byŃy rozmieszczone w kaplicach leŃŃcych wŃród pŃl.

4. NajwiĄksza na Ńwiecie figura Chrystusa w Ń wiebodzinie JadĄc do Zielonej GŃry, zatrzymaliŃmy siĄ w Ń wiebodzinie, aby zobaczyĄ NajwiĄkszĄ na Ńwiecie figurĄ Chrystusa, ktŃra liczy 33 m wysokoŃci, kolejne 3 m mierzy pozŃacana korona. WysokoŃŃ kopca, na ktŃrym znajduje siĄ postaŃ to 16,5 m, co razem daje 52,5 m. RozpiĄtoŃŃ ramion figury Chrystusa to 25 m, a ciĄŃzar monumentu ok. 440 ton. Widoczna jest z daleka i wyglĄda monumentalnie.

5. Zielona GŃra W Zielonej GŃrze mieliŃmy zobaczyĄ Stary Rynek z ratuszem, katedrĄ oraz palmiarniĄ. ByliŃmy w Konkatedrze Ńw. Jadwigi. Jest to najstarszy zabytek tego miasta i pochodzi z drugiej poŃowy XIII wieku. WidzieliŃmy teŃ Stary Rynek z ratuszem. ByliŃmy rŃwnieŃ w Muzeum Ziemi Lubuskiej, gdzie oglĄdaliŃmy ekspozycje w Muzeum Wina oraz Muzeum Ń redniowiecznych Tortur. To ostatnie naszym uczestnikom jednak do gustu nie przypadŃo.

Niestety, nie widzieliŃmy palmiarni, a raczej jĄ widzieliŃmy tylko z zewnĄtrz. OkazaŃo siĄ, Ńe jest tam jakaŃ impreza zamkniĄta i nie mogliŃmy wejŃŃ do Ńrodka. Przedstawiamy jednak zdjĄcia (w ramach rekompensaty&hellip;) zrobione w palmiarni miesiĄc wczeŃniej.

6. Ńaga W Ńaganiu zwiedzaliŃmy PaŃac KsiĄŃŃcy. PoczĄtki siedziby ksiĄŃŃcej w tej czĄŃci miasta siĄgajĄ koŃca XIII wieku. W pŃŃniejszych wiekach byŃ on wielokrotnie przebudowywany. Jednak dopiero okres panowania najmŃodszej cŃrki ksiĄcia kurlandzkiego i ŃagaŃskiego - Piotra Birona, Doroty de Talleyrand - Perigord, ksiĄŃnej de Dino (1844 - 1862), to czas rozkwitu miejscowej rezydencji. KsiĄŃna ŃagaŃska zgromadziŃa w nich bezcennĄ kolekcjĄ manuskryptŃw, obrazŃw, mebli i porcelany, czĄŃciowo stanowiĄcĄ spuŃciznĄ po stryjecznym teŃciu, ksiĄciu Charles"ie Maurice"ie de Talleyrand - PĄrigord (1754 - 1838), ktŃry uczyniŃ ksiĄŃnĄ swojĄ uniwersalnĄ spadkobierczyniĄ. W katalogu obrazŃw i rzeŃb spisany w 1855 roku, obok obiektŃw przywiezionych jeszcze przez BironŃw z Kurlandii, figurujĄ dzieŃa takich mistrzŃw, jak Rubens, Velazquez, van Dyck, Holbein, Lorraine, Pesne, Bacciarelli, Tischbein, Gerard, Prud"hon, Rauch, Thorvaldsen, Wolff, Afinger i Tadolini. Na parterze, w poŃudniowej partii wschodniego skrzydŃa powstaŃa paŃacowa kaplica, a na piĄtrze znajdowĄy siĄ m.in. galeria rzeŃb, biblioteka, teatr i sala koncertowa. W Ńaganiu byliŃmy teŃ w tzw. zespole poaugustiaŃskim zŃoŃonym z koŃcioŃa parafialnego, dawnego klasztoru i konwiktu oraz spichlerza klasztornego. DuŃe wraŃzenie wywarŃ na nas KoŃciŃ WniebowziĄcia NajŃwiĄtszej Marii Panny ze swoim wnĄtrzem. W dawnym klasztorze AugustianŃw z zainteresowaniem oglĄdaliŃmy w bibliotece zbiory starodrukŃw oraz dwa XVII-wieczne globusy. Sklepienia biblioteki sĄ ozdobione freskami z 1736 roku.

## 7. GorzŃ Wielkopolski

W ostatnim dniu naszej wycieczki byliŃmy w Gorzowie Wielkopolskim. Z zainteresowaniem oglĄdaliŃmy katedrĄ z poŃowy XIII wieku, znajdujĄcĄ siĄ w centrum miasta. W Gorzowie mieliŃmy teŃ trochĄ czasu dla siebie i mogliŃmy pospacerowaŃ po mieŃcie.

8. ZOO safari w Ń wierkocinie. Zoo Safari jest pierwszym Ogrodem Zoologicznym w Polsce, przez ktŃre moŃna przejechaŃ samochodem i zobaczyŃ dzikie zwierzĄta z bardzo bliska. ZwiedzajĄcych nie odgradzajĄ od zwierzĄt ani kraty, ani szyby, ani nawet fosy. Poza terenem safari, w Zoo Safari znajduje siĄ piesze zoo i teren parku rozrywki, gdzie moŃna korzystaŃ z karuzel. Naszych seniorŃw Zoo Safari nie zachwyciŃo&hellip;

PodsumowujÄc, nasz wyjazd na ziemiÄ lubuskÄ byÅ bardzo ciekawy i udany. MieliÅmy okazjÄ zwiedziÄ ten wycinek naszego kraju, jak siÄ okazuje, wcale nie tak odlegÅy od nas. Wycieczka byÅa zorganizowana, jak zawsze doskonale i oganizatorom naleÅ siÄ sÅowa podziÄkowania. A seniorzy z naszej Gminy juÅ szykujÄ siÄ do nastÄpnego wspÅlnego wyjazdu.{gallery}Podroze/Gops2011{/gallery} ZdjÄcia: Jolanta Dach Zobacz teÅ galeriÄ zdjÄÅ na stronie GOPS RymaÅ (Kliknij!)